

Kisfalumban

Otthonomra leltem a Természet ölén,
hol gyermeki álmom rendeződött körém.
Újak a szomszédok, másabbak a házak,
ám a föld illatát nem találom másnak.

Ismerős a fű, fa, valamennyi virág,
a muskátlis-szemű, tiszta, komoly világ.
Kazlaknak illata, kutyák ugatása,
mindennapok igaz, egyszerű varázsa.

Itt a szél nem görget unottan szemetet,
mert a kéményfüstbe beletekeredett.
Életről mesélnek a baromfi hangok,
paprikafüzéres, szélsöpörte gangok.

Sárgulón zizzen a kukorica szára,
diófa árnya ül a kút kávájára.
Itt az ősz szüretel, arat, betakarít,
nem a divat színe az, mi eligazít.

Hittel köszöntenek jó napot kívánva,
búcsúnál sem szégyen, az, hogy "Isten áldja!"
Értéke van annak, amit a föld termett,
zöldségeknak ásnak, nem egymásnak vermet.

Itt élek most újra hová visszavágytam,
mert itt vagyok otthon ebben a világban,
hol igaz az igaz, nem reklámhangzatos,
hol még nem lepi por a fényes harmatot.

Simon M. Veronika: Tavaszi virágkosár

Köszöntő

Kívánok örömet, derűt, boldogságot,
otthonodba békét, kertedbe virágot,
fejed fölé Napot, csillag-tengereket,
köréd tiszta szívű, igaz embereket.

Lábad alá utat, biztosan járhatót,
szívedbe éneket, magasba szárnyalót,
ajkad köré mosolyt, lélekmelengetőt,
múltat, jelent, jövőt, - egyként szerethetőt.

Szemedbe sugaras szivárvány fényeket,
melyek megláttatják a rejtett lényeket,
újult erőt adó, örömtelt perceket,
kívánok egy áldott, éltető életet!

Körmendi Gitta

Simon M. Veronika: Sugárzásban

NŐ

Az, aki a földön életet tud adni,
az az életre is anyaként tud hatni.
Képes boldog, tiszta képet dédelgetni,
arról a jövőről, mit fel kell nevelni.

Szívét tudja adni azért, akit szeret,
mert a szíve mélyén ott a fészek-meleg.
Ezért oltalmazza féltőn az életet,
keblére vonva azt, mint drága gyermeket.

Aki a világnak oltalmazó anyja,
az a békét vágyja, a szépet akarja.
Felejt hűtlenséget, megalázottságot,
öleli a fáradt, tékozló világot.

Sosem siratja el, csak könnyet ont érte,
ráérezve annak hatalmas terhére.
Aztán fájdalmait szívébe helyezi,
s azt, hogy milyen nehéz, már észre sem veszi.

Teremt helyette egy értékállóságot,
s alázattal teszi a jövő lábához,
hogy az rögtön lássa, mikor megérkezik,
mennyi a SZERETET, mit a holnapba visz.

Irgalmas Jézus-kép (Kraków)

Húsvét ünnepe

Bűnbocsánatért száll egekig az ima,
mennybe ment a földről az Istennek Fia.
Ostorozta a bűn, gyalázta a véték,
nem volt szív, mely felért Isteni Szívéhez.

Ki értünk az Igét a földre elhozta,
vétkünk sötétjét reményre váltotta.
Maga volt az élet, az élő alázat,
Szentséges Gyermeke Mennyei Atyánknak.

Senkit sem büntetett, senkit sem átkozott,
testi kínok közt is áldást imádkozott.
Mindenkor hű maradt isteni hitéhez,
s visszatért egyetlen, Igaz Istenéhez.

Mindörök az ima, amit reánk hagyott,
azzal, hogy szerető szívére mutatott.
Megjelölve ezzel az egyetlen helyet,
ahol e világot megváltani lehet.

Körmendi Gitta